

Johann Strauss
„Musikaparade“

„Päevaleht“ N° 16, reedel, 20. jaanuaril 1912

Teater.

„Musikaparade“, Joh. Strauss' wärdusline operett, mida omal ajal ka Tartu Gesti näitelaval hea mõju-tagajärlega on etendatud. Kantasse homme õhtul „Estonias“ esimest korda, mille peale siinlohal operettisprade tähelepanemist juhtime.

Wienlaste Strausside perekonnast on senini juba kolm põlwe järgemööda mitu almelat muusikameest tõusnud. Kes ei ole küll „wälskerikunilgast“ Johann Straussit (1804—1849. a.) kuulnud, selle tantsumuusikalised kompositsioonid (neid on kokku 249) oma tunderikkuse, soojuse, mõtteleenna ja wiisiliste, rütmuslike ja harmooniliste kauniduste poolest weel tähtsasti ringrekkid terwes maailmas peavad (näituseks „Gabrielenwalzer“, „Atherträume“, „Amphionshänge“, „Sorgenbrecher“) ja kes oma hästi lookitatud orkestriga omal ajal terwes Östereuropas walmustus-aratamail konfertsirekkid toime wäl. Isa tõõd jattas täiel mõõdul p. e. g. Johann Strauss (1825.—1899. a.), kuulus tantsumuusika- ja operettide-koaja, kes oma orkestriga Salka- ja Wenemaal konfertsirekkid käis. Meilegi on J. Strauss junior oma sütitawate tantsukompositsioonide poolest („An der schönen blauen Donau“, „Wiener Blut“, „Künstlerleben“ jne.) kina ammune tutlam, weel tutwam kui ta isa, kuna ta wemad ja poeg kui ritgad tantsukomponistid oma muusikat melle wähem on suninud kätte ulatada. Joh. Strauss jun. imutab kõigis oma tõõdes ritkaili wiisilelu-annet ja meisterlikku instrumenteerimiselunsti. Nende headuste poolest aratamad muu seas ka kõik ta operetid (neid on üle tosinu) rohket tähelepanemist ja õige sooja poolehoidmist.

Kuna just J. Strauss jun. Karl Millöderi sõrwal, selle operettideft „Estonia“ senini „Gasparonet“ ja „Herjuss-üllõpilast“ ette on kandnud, õige õnnelikum Wieni operett esitaja on, kes ähes Millöderiga oma matseleabst poolest melle läbiõegi palju lähemal seisab kui Prantsuse karikatuur-operetti esitajad (Gervé, J. Offenbach ja Lecocq), siis oleks melle publikumil küllalt põhjust „Musikaparadit“ rohkel arwul waatama minna, et tema loomelaadiga tutwuneda.

„Päevaleht“ N° 13, teisipäeval, 17. jaanuaril 1912

Teater.

Teater.

„Musikaparade“ „Estonias“. Nii mõnedki head nädalad on sellest saadik möödunud, mil „Estonia“ meile wiimast korda operett-wärdust pakkus. Üle-eilane ülielaw osawõtmine oli õige kõnelamaks tunnistuseks, et see waheaja-pikkus neid, leda operetti sõrele meil tarwidust tundma on õpetatud, pikki filmi uudset igatsema oli pannud. Ja peab tunnistama, et publikumi ootused-loomused mitte püüde pinna peale polnud kuhitud. Sest „Musikaparade“ langes oma täies ulatuses niisuguste operettide liiki, mis rohket huwitust aratama matseparatise lõbu piirdesse jäädes meie laialise publikumiringi arusaamisele kõigiti kättesaadawad on. Joh. Strauss juniori muusika on „Musikaparade“ waheldusrikas faunis ja, nagu ists, kais ilusaid, poolehoidmisele awatelewaid diskosaid (soolokohit, terzettid, ensembleid jne.), millele Maurus Hofai sellesama-nimelise romani ameti põhjal kokkuseatud tekstiline kulg oma poolt kohati õige pildikaunid, paiguti õige sütitawatele seikulordadele põhjust andwaid aluseid walmistab. See kõik laseb loota, et meie publikum „Musikaparade“ wastu mitte külmaks ei jää.

Ettekanne imutas Aleila küll weel wärduti alles liig wärsteid kättesõpimise jälgeid, nimelt kooriosades, kuid siiski jättis etendus enesest üleüldiselt täieste rahuldawa loogumõju järele — peale orkestri, kes, isearanis wastpillide-õsades, oma koha punktiwaakuse nõuet ja piano-mängu tarwidust wiimase ajal, nagu näha, mitte hea meelega maks-waks ei taha tunnistada lasta; ja oleks orkester awamängus märksa jõurohkem pidanud olema, kui see ettekanne tarwilist tähelepanemist oleks pidanud wõitma.

Üksikutele testel seisis lauluharustilise wõimise ülekaal ritka karjakaswataja tütre Arsena ja musikaparaditruku Gassi osa etendajate pool; esimest osa täitis pr. Oat-Miet, kes waheajal diskionis õige rõõmustawal kombel edenenuid näid olewat, kuna teine osa pr. Abram-Jakobsoni käes seisis, kes — küt mitte esimese waatuse kõrgemate registrite kaetud kõlaga piano-helidid arwesse wõtta — läbiõegi hästi kordalainud lauluõsadege opereti loogumõju imistikulefuks oma poolt kaunil määril laasa aitas. Opereti nimeosa wiis hr. Sällit õige hea õnnega läbi; ta tundus ta lauluhääles seelord märksa rohkem jõudu kui ükswahe. Niisama on neiu Weltmanni hääle waheajal endisesse jõusse jälle tagasi tulnud, nõnda et ta musikaparadit-wanamoori osa kõigiti kohalelt suutis täita. Ritka karjakaswataja Jupani (I. Schupani) osa omandas hr. Pinna käes üleüldiselt õige hea ja järjekindla tuju, mille ettetoomisel aga liig rohke mar-kerimise tagajärjel oja laululise külje selgusest kaotiti läts. Igapäidi hästi mõnusalt etendas hr. Hansen maafonna-esimeest. Wististe oleks Carnero osa hr. Kurhimiil jaolt selle läbi